

1896-10-05

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Da

Dateringsbegrundelse:
Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:
Sollerup: På Sollerupgaard relativt nær Alhed Warbergs hjem var der en husholdningsskole oprettet af Nikoline von Sperling. Flere af Alheds søstre var elever på skolen gennem årene.

Afsendersted:
Erikshaab

Omtalte personer:
Louise Brønsted
Johanne Giersing
Peter Hansen
Johanne Christine Larsen
Otto Emil Paludan
Anna Syberg
Hans Syberg
Albrecht Warberg
Frederik Andreas Warberg
Laura Warberg
Astrid Warberg-Goldschmidt

Omtalte steder:
Svanninge
Langeland
Nyborg
Lohals
Faaborg
Sollerup

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:
Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed har været på besøg hos Syberg i Svanninge. Syberg maler på billeder af Stensgaard.

Alhed har tabt en stor gryde med hyldebærsaft.

TRANSSKRIFTION

Kære Las!

Det er Søndag Aften, og de sidde i Dagligstuen og sludre, Christine er hjemme og Muk, Dede, Vesterdal og en fremmed Dreng ere lige rejst, jeg har sat mig ind ved Mors Skrivebord for at sludre lidt med dem, men det bliver vist ikke af lang Varighed. – Tak for Deres Brev, jo De kan stole paa, jeg lagde Mærke til det gode Vejr, jeg ligefrem nød det de faa Dage det varede, men ak desværre det var kun en kort Glæde. Jeg tænkte det for Resten nok, da jeg saa i Deres Brev, at De trode, det vilde vare en hel Maaned. Jeg saa strax betænkelig ud ad Vinduet, og ganske rigtig – i Sydvest trak der store Skyer op! – Det holdt dog nogenlunde tæt den Eftermiddag og jeg benyttede Lejligheden til at cycle til Svanninge. – Men nu er det jo helt tosset, saa jeg kan ikke vide, hvad det bliver til med min Langelandstur, Vinden er jo Syd, den er jo god for Kerteminde, men Palam siger at der er ingen Skib mellem Nyborg og Lohals. Hvad skal man gøre ved det? – De maa endelig ikke gaa og vente mig, for der er jo desværre meget ringe Udsigt til at jeg kommer. Men samtidig med at det gode Vejr holdt op, holdt De vel ogsaa op med de tre Ting, de havde begyndt paa, - at vente mig, at gaa i Vandet og at male paa det Billede. Det sidste er alligevel det værste jeg venter mig saa meget af det Billede, jeg synes det Motiv maa passe saa storartet for Dem. – De havde det udmærket i Svanninge, undtagen Grylleren, der har Orm og af den Grund var han rædselsfuld gnaven, han og Pigen Betzy Trattevaad brølede om Kap hele Eftermiddagen og underholdt Hønset og mig paa det livligste; Sine var i Faaborg og Kunstneren paa Stensgaard. Men de kom hjem ved Thetid og da Ungerne var kommen i Seng havde vi en lille hyggelig Time ved et Glas Ribsvin! – Jeg blev aldeles begejstret for P's Roebillede, De kan tro, det er blevet smukt, siden vi saa det sidst, eller ogsaa saa jeg ikke saa meget paa det den Dag, jeg synes, det er et dejligt Billede. (Nu kom Christine og satte sig til at spille noget vældig kønt.) P. skulde rejse til København i Dag. – I Gaar var jeg med Far ovre at blanke den Altertavle, han er meget glad ved Resultatet. Paa Tirsdag skal det spændende Oversyn være. Stiftsøvrigheden har i sin Visdom beskikket hans Naboprovst! Nu skal vi se, hvad det bliver til. Jeg har det Haab at komme med derover for at holde med Dara udenfor Kirken, saa kunde jeg maaske

faa den Glæde at se Far og hans Fjende Provsten trykke hinandens Hænder. – Far sagde forleden, at jeg kørte helt pænt nu! Men det er vist alligevel omtrent forbi med mit Kørende nu, det bliver aldrig til noget, naar Far er hjemme. Dagen før han kom hjem tog jeg en ordentlig Afskedstur. Jeg kørte til Sollerup og lige hjem igen uden at spænde fra, hvad vi ikke maa, og saa var jeg alene paa Hjemturen, hvad jeg heller ikke maa! – Men det er for Resten alligevel rart at have faaet et helt Sæt Forældre igen. Dis har moret sig storartet i København, hun kom selvfølgelig ikke hjem før Far. – Min Redelighed kan ikke slaa til til at opdage den Brander i deres Brev, – jeg har spekuleret vældig paa den men uden resultat. – Næste Dag: O Rædsel! Jeg kommer lige nede fra Køkkenet, hvor jeg har begaaet en forfærdelig Ugæarning! – Jeg tabte vores allerstørste Gryde, der var fuld af kogende Hyldebærsaft! – En Ring, der hang ved Gryden, sprang i mange Stykker, Gryden gik der et Stykke af og Saften farvede Gulvet blaasort og sprøjtede op ad Væggen og endogsaa helt op paa Loftet. Min Kjole maa strax i kogende Vand og mine Sko var som dyppede i saft. – Der samledes naturligvis Opløb – og Mor var rystet i sin Sjæls Inderste, men tænk Dem, saa kom jeg pludselig til at le! Jeg holdt mig længe da jeg virkelig var imponeret ved Synet af mit Ødelæggelsesværk; men pludselig kunde jeg ikke holde mig længere, men brast i Latter, jeg blev jo ganske forfærdet over mig selv men saa til mine store Beroligelse at Mor lo med. Hun kunde vist ikke lade være at glæde sig over, at jeg ikke var bleven skoldet, hvilket jo ogsaa var et Under. Dis og Johanne og Pallam grinede jo ogsaa, saa det hele spændte forbavsende gemytligt af. – Nu maa jeg strax slutte, da Posten kommer. Hvorlænge tror De, det varer inden De kommer herved, hvis jeg nu ikke kommer til Kerteminde?? – Farvel for denne Gang! Mange kærlige Hilsner fra deres Alhed.

Erikshaab 5de Okt. - 96

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1096

Cede. (Mit Romm Opholdelse & kalle
u. det at spille ^{spille} med valdige koint
Skulde rejse til København i
Da. -- 7 Maan var uend far
abra at blande den. Adherlaule
han var meget glad ved Romm
Laret. Taa Tiroka skal det spaa
Ande Opholdelse vare. Piffloorj
veden har i sin Tidom be-
skikkelig Maan Mahoprovt til
Opholdelse. Ni skal i se, hvad
det bliver til. 7 har det
Maat at Romme sig der over
far at holde ved Dera tiden
far Kirken, saa Rinde i, uaa
de faa den tilade at se far
og maan Fjende Provt, byrke
Ninaudens Hander. -- Far sege
forleden, at j. Korke lult
paad uet. Men det er vist
allegend adbreent farbi uent
tuet uet Korrekte uet det
bliver aldrig til uet, uaa
Far er bylignende. Tager far
han Romm byer ha j. en anden

Dere der!
Det er Pouda, Affen og de sidste i
Dagbluen 7 a, stude, Christiane og
Lillemus og Mick, Dede, Verberdal og
de fremmede Drey, ere lige sig, det
har sat uet, Tind ved Maan Piffloorj
Tard far at stude, lidt uet den,
men det bliver nok ikke af lang
Varighed. -- Tard far Dere, Tard
jo. De Raun skole paa, i Lagde
Merke til det gode, Tard
Lypren uet det de faa, Tard
det varede, uet det den uet
det far Romm en Kant Glade.
7 haunte det far Resten uet
da, saa i Dere, Tard at,
de Pouda det vilde vare en
hel Maaned. 7 saa abra be

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Læstret ind ad vinduet, og gaa-
de sigt - i Pydet trak der
kara Pige op! - Det halst
da, ugentlige bar, og den
Eftermiddag, og jeg besøgte Le-
Chaden hit at O, da til Pude-
ringt. -- Men nu er det jo
helt borte, saa i Paa. Ikke
ude, ligesom det bliver til med
min Fødselsdagsbrev, brevene
er jo Syd, den er jo god for
Kortene, men Salen siger
at der er ingen Plet mellem
Nyby og d'Albals. Hvad skal
man gøre ved det? - De var
ude, ikke gaa og være mig,
for den ^{er} d'overre meget
ringt. Urent hit at i Kommer.
Men samtidig med at det
gode bryr halst op, halst de
helt op, og med de tre
Ting, de havde begynde paa
- at vende sig at gaa i
Vandet og at være paa
det Billedet. Det sidste er en
alligevel det første, her
nu, saa meget af det Bille-
det, jeg synes det skal være
paa det Korset for Puden.
- De havde det godt i Paa
mestageren Grilleben, der har
Orn og af den Brevet var
rødt, det er gaaet, han
og Pige Pige, Trakvort bro-
llende om Kap alle Eftermiddag,
og underholdt Huset og mig
paa det hvide, Pige har
i Faaborg og Kjøbenhavn
paa Pilegaard. Men de kom
lige nu ved Piletid og da de
gik var Kommet i Pige
haare vi en lille Luggel. Men
med et Glas Pilsner. -
blev aldeles begyndt for P
Rochelede. De Pige tro det
er blevet, men Pige, inden vi
saa det sidst eller saa saa
jo ikke saa meget paa det den
dag; jo Pige, det er et dygt Pile-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

li. Apokrypher. I Næste Claudes
hine litte Gallerier og lig
lyken igen uden at spænde
fra, hvad vi ikke ma, og
saa var, alene paa egen
lyken libat i heller ikke
maa. - Med det er far Rosten
alligevel rart at have faaet
et helt Paa Faralidre igen. De
har maarsk sig karakteret i Røbej
havn, tuii Rosten selvsagt
ikke lyken for Far. - Min
Rusthed kan ikke laa til til
at opvage den Præuden i Næste
Præst. - I har spejleret velt
paa den men uden Resultat.
Næste Dag; O Radel i Rommer
lige ude fra Røkkent Slørings
har begraet en farferdel naar
min. - I tabte vores allerhøide
Græde den var fuld af Røgenke
Hjælpeberaagt. - En Ring, der
lang ved Lyden sprædt i maarsk

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Plukke i den gis der i Plukke
af a Papper færdigt indret
købt og sprøjtet af at Regler
a endoghad helt af pærl Kaffet.
Min Kæle var abrac: Kænde
brød i mine Pæ var abrac dyp
pede i Pæ. - Der sættedes
naturligt i Galat og Mar var
gædet i det Pæls Hænderne
hæder dem abrac Kæ i plukke
til at le i halvt. Din længe
da i visket var unødvendigt
dygt af mit Pæls, allestærk
kun plukke. Kænde i ikke dyp
i Kænde, min brød i halvt
i blev i samme forfærdet
kun ret uten pæ til min dyp
Nærligst at Mar Co med. Ofte
Kænde ind ikke lade være at
i over at i ikke var Kænde
Det livligt i apæ var et
Kænde. Din g. færdigt a, Pæ
gænde i apæ, var det helt
gænde forfærdigt gænde
af. - - Mit var i abrac

Little da Torben Kænde
Hænde var de det varer i
den de Kænde Kænde
i min ikke Kænde til Kænde
Kænde. - Farend for dyp
Kænde. Mange Kænde Kænde
pæ Deres Allet.

Tri Kænde 5te Okt. - 96.